

Αἱ ἀρκτικαὶ κομητεῖαι τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ ἀρκτικὴ χώρα, ἡ τελευταία τὴν ὅποιαν ἔχουμεν νὰ διατρέξωμεν, ἀνοίγεται διὰ τῆς κομητείας τοῦ Λαγγάστρ καὶ διὰ τοῦ δυτικοῦ Ρίδιγγ τῆς κομητείας; Ὑόρκης. Τὸ πᾶν ἐνταῦθι λαμβάνει κολοσσαίας διαστάσεις. Ἡ κομητεία τοῦ Λαγγάστρ, ἐκτάσεως μόλις 4,500,000 στρεμμάτων, ἔχει πληθυσμὸν δύω ἑκατομμυρίων ψυχῶν, σχεδὸν μίαν κεφαλὴν εἰς δύω στρεμματα! Τὸ μεσημβρινὸν μέρος αὐτῆς ὑπάρχει τὸ βιομηχανικώτερον καὶ τὸ μᾶλλον κατωκημένον. Οἱ λιμήν τῆς Λιβερπούλης καὶ ἡ μεγάλη βιομηχανικὴ πόλης τῆς Μαγγεστρίας καλύπτουσιν τὸ μέρος τοῦτο ὄλοκληρον μὲ τοὺς διακλαδισμούς των.

Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ εἰς τὴν ὑφήλιον χώρα παραγωγικωτέρα ταύτης, ἐπίσης δὲν ὑπάρχει ἄλλη σκυθρωποτέρα αὐτῆς· ἀς φαντασθῇ τις ἀπέραντον τέναγος σενῶς σισφυγκώμενον μεταξὺ τῆς θαλάσσης καὶ τῶν δρέων, ἀργιλλον σκληρὸν, ὑπαρόσιμον ἐδαφὸς ἀδιαχώρητον, παντοῦ δὲ ἀνυπότακτον εἰς τὴν καλλιέργειαν· ἀν προσεθῇ εἰς ταῦτα σκυθρωπότατον κλίμα, ἀδιάκοπος ὥροχός, θαλάσσιος ἀνεμος ψυχρός καὶ σταθερός, παχὺς καπνὸς ἀμυκρῶν τὸ δλίγον ἥλιακὸν φῶς, ὅπερ σπανίως ἀφίνεται ἀπὸ τὰ νέφη νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς γῆς, στρῶμα μαύρης κόνεως, καλύπτον παντοῦ τὴν γῆν, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰς κατοικίας, καὶ τότε μόνον δύναται τις νὰ ἔχῃ πλήρη ἰδέαν τοῦ ἴδιορύθμου τούτου τόπου, ἐν τῷ ὅποιῳ δὲ ἀκήρι καὶ τὸ ἐδαφὸς φαίνονται ὅτι εἶναι μίζις ἀνθρακος καὶ ὄντας. Τοιαύτη ἐν τούτοις εἶναι ἡ ἐπιρροὴ ἐνὸς κέντρου ἀνεξαντλήτου καταναλώσεως τῆς παραγωγῆς, ἐνεκα τοῦ ὅποιου πεδιάδες τοσοῦτον σκυθρωπαὶ καὶ τοσοῦτον ἡδικημέναι ὑπὸ τῆς φύσεως δίδουσι μέσον ὅρον εἰσοδήματος ἴδιοκτησίας 10 φρ. κατὰ στρέμμα, εἰς δὲ τὰ ἀμέσως πέριξ τῆς Λιβερπούλης καὶ τῆς Μαγγεστρίας ἡ καλλιεργουμένη γῆ ἐνοικιάζεται πρὸς 25 φράγκα τὸ στρέμμα. Δὲν ὑπάρχουσι πολλὰ ἐδάφη, μεταξὺ τῶν μᾶλλον εύνοουμένων ὑπὸ τοῦ ἥλιου, τὰ ὅποια δύνανται νὰ καυχηθῶσιν ὅτι ἀποφέρουσι τεσσοῦτον εἰσόδημα. Ἐξ αἰτίας τούτου ἰδίως, ἐνώπιον τῶν ἑξαισίων τούτων θρυμάτων, παρασύρεται τις νὰ ἐκφωνήσῃ μετὰ τοῦ Λατίνου ποιητοῦ.

«Χαῖρε γῆ τοῦ Κρόνου, μήτηρ
τῶν καρπῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων !»
«Salve, magna parens frugum,
saturnia tellus, magna virum.»

Ἄλλοτε ὁ τόπος οὗτος ἦτον ὑποβεβλημένος εἰς τὴν μεγάλην
ἰδιοκτησίαν καὶ εἰς τὴν μεγάλην καλλιέργειαν. Ἡ μεγάλη ιδιο-
κτησία διέμεινεν, ἀλλ' ἡ καλλιέργεια διηρέθη ἀναλόγως τῆς
αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ. Ἐτι καὶ σήμερον, μεθ' ὅλον τὸν το-
σοῦτον συμπεπυκνωμένον πληθυσμὸν, ὑπάρχει θέσις διὰ πολ-
λοὺς παραδείσους τῶν ἄγγλων μεγιστάνων τοιοῦτοι εἰσὶν ὁ
τοῦ Κνόδλεϋ-Πάρκ, ἀνήκων εἰς τὸν λόρδον Δέρβην, ὁ Κροξτὲθ-
Πάρκ, εἰς τὸν λόρδον Σέρφτον, Σιλδβάλ-Άβεϋ εἰς τὸν μαρκέσιον
Σαιλισθουρύ. Οἱ παράδεισοι οὗτοι ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τὴν ιδίως
καλλιέργειαν μεγάλας ἐκτάσεις καὶ διὰ τοῦτο ἥρχισαν νὰ διε-
γέρωνται κατ' αὐτῶν μουρμουρισμοὶ μεταξὺ τῶν ὀπαδῶν τῆς
σχολῆς τῆς Μαγχεστρίας. Ἐταιρία ἐσυστήθη ὑπὸ τὴν αἰγίδα
τοῦ περικλεοῦς Κόδβεν, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νέου ἀγοράση μεγά-
λας ιδιοκτησίας καὶ νὰ τὰς διαιρέσῃ εἰς μικρὰς μερίδας. Ἡ
ἐταιρία αὕτη ἀριθμεῖ πολλὰς χιλιάδας ὀπαδῶν καὶ πολλὰ ἔκα-
τομμύρια μετοχῶν.

Ἡ πολυάνθρωπος αὕτη ἐπαρχία ὑπάρχει ἡ ἐστία τοῦ δη-
μοκρατικοῦ καὶ τοῦ τῆς μεσαίας τάξεως τῶν πολιτῶν πνεύ-
ματος, μᾶλλον εἰπεῖν σχεδὸν τοῦ ἐπαναστατικοῦ πνεύματος,
ἐὰν τοιαύτη ἔκφρασις συμβιβάζεται μὲ τὸ μέτρον τὸ ὅποιον οἱ
ἄγγλοι πάντοτε φυλάττουσιν εἰς τοὺς ταραχωδεστέρους στα-
σιασμούς των. Ὁμιλοῦσιν ἀπροκαλύπτως ὅτι εἶναι ἀνάγκη με-
ταρρυθμίσεως τῆς τε ιδιοκτησίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἐπιφρόνης
καὶ ἔαν τοιαύτης γλώσσης ἥθελε ποτε γείνει χρῆσις ἐν τῇ ἡ-
πειρωτικῇ Εύρωπῃ αὐτὴ καὶ μόνη ἥθελε προαναγγέλλει, ἀνευ
τῆς ἐλαχίστης ἀμφιβολίας, προσεχεῖς κοινωνικὰς ἀνατροπάς.
Εὐτυχῶς οἱ ἄγγλοι ἥξεύρουσι νὰ ὑπομένωσι καὶ νὰ έβαδίζωσι
βήματα σιγανῶ. Ἐν τοσούτῳ ἡ μεγάλη ιδιοκτησία διατελεῖ
χρίσι τοῦ σταδίου, ἡ δὲ βιομηχανικὴ δραστηριότης ἀπέβη μέ-
χρι τοῦδε θαυμασίως πρὸς ὅφελός της.

Οἱ ιδιοκτῆται τοῦ Δαγκαστάρ ἔχουσι, μᾶλλον παντὸς ἄλλου,
δίκαιον νὰ παραπονῶνται περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τὸ ὅποιον ἥδυ-
νατο νὰ ἔχῃ ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν εἰσοδημάτων τῆς ιδιοκτησίας δ
καταβιβασμὸς τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων τὸ ῥεῦμα τῆς κοινῆς

γνώμης, ἵτις ἐπήνεγκε τὸν θράμβον τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, ἥλθεν, εἶναι ἀληθὲς, ἐκ τῆς Μαγχεστρίας καὶ τῆς Λιβερπούλης· ἀλλὰ πρὶν ἡ προκαλεσθῆ ὁ καταβιβασμὸς τοῦ τῆς ιδιοκτησίας εἰσοδήματος, ἡ γειτονες α τῶν ἀκουράτων τούτων ἐργοστασίων τῆς Βιομηχανίας ἤρχισε νὰ τὸ ὑψώνη σπουδαῖως. Καὶ ἐὰν ὑποθέσωμεν τὴν ἐκ τοῦ καταβιβασμοῦ ἐλάττωτιν εἰς 10 ἢ 20 τοῖς 0/0, οἱ ιδιοκτῆται τοῦ Λαγκαστρίου ἐκέρδησαν μᾶλλον ἡ ἔξτριψησαν· ὁ λόρδος Δέρβη, ὁ πρώην πρωθυπουργός, διτις ἐν ᾧ ἐφάνη πρὸς στιγμὴν διατεθειμένος ν' ἀνατρέψῃ τὰ μέτρα τοῦ 1846, ἐν τοσούτῳ κατήντησεν ὑστερον ὁ Ἰδιος νὰ τὰ προστατεύῃ, εἶναι ὁ μέγιστος τῶν ιδιοκτητῶν τῆς κομητείας τοῦ Λαγκαστρ, ἐν ᾧ διασώζεται εἰσέτει ἡ μνήμη τοῦ ἐνδόξου προγόνου του. Πρὶν ἡ ὑποχωρήσῃ ὡς ὑπουργός εἰς τὴν πίεσιν τῆς κοινῆς γνώμης, ἐλαβε τὴν ἀπόφασιν του ὡς ιδιοκτήτης, καὶ κατώρθωσε ν' ἀποφύγη τὴν ἐλάττωσιν τῶν εἰσοδημάτων του μεταχειρισθεὶς τὸ μέγα μέσον, τὴν γενικὴν πανάκειαν δηλ. τὴν διὰ διοχετεύσεων ἀποξήρανσιν τῶν γαιῶν του· σῶμα ἐκατὸν ἐργατῶν, ὑπηρέτησεν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς διοχετεύσεως τῶν γαιῶν του, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν εἰδήμονος τεχνίτου. Ἡ παρέμβασις τῶν ἐκμισθωτῶν ἔζητήθη μόνον διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν κερδών καὶ ὅταν ἀπετελέθη ἡ ἐργασία, ὑπερχρεώθησαν οἱ ἐκμισθωταὶ αὐτοῦ νὰ πληρώσωσιν ἐτησίως, ἐκτὸς τοῦ ἐκμισθώματος, καὶ 5 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν γενομένων διὰ τὰς διοχετεύσεις δαπανῶν· τοσοῦτον δὲ ἐπιφελές ἀναδεικνύεται τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διοχετεύσεων ἐπὶ τῶν ἀργεὶλωδῶν τούτων γαιῶν καὶ ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ τούτου κλιματος, ὥστε πάντες εὑρίσκουσιν εἰς αὐτὰς τὸ συμφέρον των, οὐδ' αὐτοῦ τοῦ λόρδου Δέρβη ἔξαιρουμένου, διτις ἄκων ἀνέλαβεν ἐπιχείρησιν δι' αὐτὸν τὰ μᾶλλα κερδαλεῖαν.

Ἐν τινι ἔχθεσει τῆς γεωργίας τοῦ Λαγκαστρίου γίνεται λόγος περὶ τίνος ἀγροικίας 620 στρεμμάτων ἵτις αγοράζει ἐτησίως 2,000 τόνους συμπληρωματικῶν λιπασμάτων· μὲ τοικύτας λιπάνσεις έβαλίως λαμβάνουσιν ὡραίας συγκομιδᾶς, ιδίως δὲ αἱ ρίζαι καὶ τὰ γαιώμηλα δίδουσι λαμπρὰ ἀποτελεσματα. Εἰς τινα μέρη, κατορθοῦσι δύω συγκομιδᾶς γαιομήλων κατ' ἔτος· ἀλλαχοῦ δὲ τὰ γογγύλια τῆς Σουηδίας παράγουσι κοινῶς δέκα χιλιάδας χιλιόγραμμα (περίπου 7,000 ὄκαδες) κατὰ στρέμμα. Τὸ λίπασμα στοιχίζει 6 ἔως 7 φράγκα δ τόνος.

Αἱ μέθοδοι τῶν διοίων ποιοῦσι χρῆσιν δπως κατασκευασι καλλιεργήσιμα τὰ τενάγη ταῦτα ἀξίζει νὰ περιγραφῶσιν λεπτομε-

ρῶς ἀρχόμενοι τοῦ ἔργου ἀνοίγουσιν, ἀπὸ 10 εἰς 10 μέτρων ἀποτάσσεως, έκαθίσας τάφρους ἐν αἷς ἐναποθέτουσι τὰς κεράμους· ἔπειτα καίουσι τὰ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ χόρτα καὶ θράύουσι τὸ χῶμα διαφόρων σταυροειδῶν γινομένων ἀροτριάσεων· ὅταν τὸ χῶμα ἡναι καλῶς διαχωρισμένον, διασπείρουσι, διά τενος κινητοῦ σιληροδρόμου, 30—40 τόνους ἀσβέστου εἰς ἔκαστον στρέμμα. Τὸ ἔδαφος εἶναι τοσοῦτον μαλακὸν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐργασίας ταύτης, ὃστε ἀναγκάζονται νὰ σρώνωσιν ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἵππων καὶ τῶν ἀνθρώπων ξύλα χονδρὰ ὄπως τοὺς προφυλάξαισιν ἀπὸ τοῦ νὰ βιθισθῶσι· χύνουσιν ὥσπερ τὰς ἀγροῦ καὶ τέφρας καὶ φυτεύουσιν ὅπεραν τὰ γαιόμηλα· μετὰ τὰς ῥίζας ταύται, αἵτινες δίδουσι συνήθως ἀφθονον συγκομιδὴν, ἐπέρχεται τὸ σύσημα τῶν ἀμειψιπορῶν τοῦ Νορφόλκ καὶ πραγματοποιεῖται τακτικῶς. Τὸ ὅλον τῶν διαφόρων ἐργασιῶν δηλ. τῶν διοχετεύσεων, τῆς κατασκευῆς τῶν ἀγροτικῶν δρόμων καὶ οἰκοδομῶν, στοιχίζει 60—70 φράγκα κατὰ στρέμμα· οὕτω δὲ ἔβελτίωσαν πολλὰ ἐκατομμύρια στρεμμάτων τελυατωδῶν γαιῶν, καὶ μάλιστα τὸ περίφημον τέναγος chat-moss μεταξὺ Λιβερπούλης καὶ Μαγχεστρας.

Οἱ μέσοι ὅροις τῶν ἡμερομισθίων, εἰς τὸ μεσημέρινὸν μέρος τοῦ Λαγκαζιάρ, εἶναι 13 σελίνια καθ' ἔδομάδα, ἢ 2 φράγκα καὶ 75 ἑκατοστά καθ' ἡμέραν ἐργάσιμον, ἀλλα τοῦτο εὑρίσκεται τὸ μᾶλλον ύψωμένον ἡμερομίσθιον ἐξ ὅσων μέχρι τοῦδε ἀπηντήσαμεν. Αἱ ἐκμισθώσεις κατὰ τὸ πλεῖστον εἰσὶν ἐπταετεῖς καὶ ὅσοι ιδοκτῆται εὑρίσκουσιν ἐκμισθωτὰς πλουσίους καὶ ικανοὺς παραχωροῦσι καὶ μακροχρονιωτέρας ἐκμισθώσεις.

Ἐκεῖθεν τῆς κομητείας ταύτης εὐρίσκονται αἱ πέντε γειτονικαὶ κομητεῖαι τῆς Σκωτίας, δηλ. ἡ τῆς Γόρκης, τοῦ Δούρχαμ, τοῦ Νορθτούμπερλάν, τοῦ Κιουμπερλάνδ καὶ ἡ τοῦ Βεστμορελάνδ. Ἡ μεσημέρινωτέρα καὶ ἡ ὀλιγώτερον θουνώδης, ἡ τῆς Γόρκης, εἰ. αἱ μεγαλητέρα κομητεία τῆς Άγγλίας, διότι ἔχει ἔκτασιν 10,500,000 στρεμμάτων· διαιρεῖται δὲ εἰς τρία μέρη (ἔκαστον τῶν ὁποίων εὐρίσκεται μεγαλητέρον ἀπὸ τὰς συνήθεις ἀγγλικὰς κομητείας) διαχρινομένη ὑπὸ τὸ ονομα Ρίδιγγ (Riding). Ἡ πόλις τῆς Γόρκης ἀποτελεῖ ιδίαν ἐπαρχίαν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἄλλων τριῶν.

Τὸ δυτικὸν Ρίδιγγ εἶναι παράρτυμα τῆς κομητείας τοῦ Λαγκαστρ τὸ ὁποῖον, ὡς ἔκεινη, εἶναι εἰς τῶν διοικητικωτέρων τόπων τοῦ κόσμου· περιλαμβάνει μεγάλας διοικητικὰς πόλεις ὡς τὴν Δήδην καὶ τὴν Σεφφιέλδην, ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη ὑπάρχει

τοσοῦτον περίφημος διὰ τὰ ἐργοστάσια τῶν μᾶλλίων της, ἡ δὲ δευτέρα διὰ τὰ ἐργοστάσια τοῦ σιδήρου καὶ τοῦ χάλυβος καὶ τὰς πόλεις τοῦ Λαγκαστιάρη διὰ τὰ βαμβακουργεῖά των. Ενώπιον τῶν ισχυρῶν τούτων μητροπόλεων τῆς θρεττανικῆς Βιομηχανίας καὶ τῶν ἄλλων πόλεων, ὀλιγώτερον μὲν σημαντικῶν ἀλλ' οὐχ ἡτοτὸν δραστηρίων αἴτινες συνωθοῦνται πέριξ αὐτῶν, ἡ γεωργία θεοῖς δὲν δύναται εἰμήν νὰ διεκτελῇ ἐν ἀνθροῷ καταστάσει. Τὸ τῆς ιδιοκτησίας εἰσόδημα ἀναβαίνει τοσοῦτον ὑψηλά καὶ τὰ ἡκερομίσθια ἔτι ὑψηλώτερα καὶ ἀπ' αὐτὸ τὸ Λαγκαστιάρη, ὥστε φθάνουσιν εἰς τρία φράγματα καθ' ἡμέραν ἐργάσιμον. Τὰ κτηνοτροφικὰ φυτὰ κατέχουσιν ὀλόκληρον σχεδόν τὸ ἔδαφος, καθὼς εἰς ὅλους τοὺς πολυανθρώπους τόπους, καὶ ἐνταῦθα ἡ διατήρησις γαλακτοφόρων ἀγελάδων καὶ ἡ πάχυνσις τῶν κτηνῶν εἶναι αἱ ἐπικρατοῦσαι Βιομηχανίαι. Πολλαὶ ἀγροικίαι ἔχουσιν ἔκτασιν μικροτέραν τῶν 80 στρεμμάτων, καὶ ἐκμεταλλεύνται κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῶν ἐργατῶν, οἵτινες συνενώνουσι τὸ προϊόν τῆς γεωργίας μὲν ἐκεῖνο τῆς Βιομηχανίας των. Μεταξὺ τῶν περιγωγικωτέρων καλλιεργειῶν συγκαταριθμεῖται ἀπό τινος χρόνου τὸ ράτιο-γγράς τῆς Ιταλίας. Ο. Κ. Καΐρδ ἀνάγει εἰς 10,000 χιλιόγραμμα (7000 περίου ὀκάδες) τὴν εἰς πράσινον χρότον παραγωγὴν τοῦ ράτιο γγράς κατὰ στρέμμα, οὗτινος ἡ ἀξία εἶναι 120 φράγματα καὶ τῷ ὄντι τοσοῦτον δύνανται ν' ἀπολαμβάνωσιν ἀπὸ τὸ ράτιο-γγράς καλλιεργούμενον μετ' ἐπιμελείας.

Τὸ μεσημβρινὸν Ρίδιγγη διαφέρει καθ' ὀλοκληρίαν τοῦ δυτικοῦ, διότι ἐν αὐτῷ ὑπάρχουσι περιπτοτέρα Βιομηχανία, περισσότεραι πόλεις, περισσότεραι μικραὶ ἀγροικίαι, καὶ περισσότερος ὑπεράφθονος πληθυσμός. Οὐδαμοῦ τοσαὶ ἡ ιδιοκτησία εἶναι μᾶλλον διηρημένη. Όταν διαβῆ τις τὸν ποταμὸν Χούμερον αἰσθάνεται ἀμέσως ὅτι ἡ ἡσυχία χώρας καθ' ὀλοκληρίαν γεωργικῆς διαδέχεται τὴν θορυβώδη κίνησιν Βιομηχανικοῦ τόπου· τοιαῦται ἀντιθέσεις ἀπαντῶνται συχνὰ ἐν Αγγλίᾳ. Τὰ ὄροπέδια τοῦ μεσημβρινοῦ Ρίδιγγη εἰσὶν ἔξακολούθησις τῶν τοῦ Λινκόλν. Ή μεγάλη καλλιέργεια ἐπικρατεῖ ἐν τῇ κομητείᾳ ταύτη ὡς κυρίαρχος καὶ ἐπριπλασίας τὰ προϊόντα τῆς γῆς ἀπὸ πεντήκοντα ἥδη ἐτῶν.

Ἐν τῷ ἀρκτικῷ Ρίδιγγη ἀρχίζει ἡ δρεινὴ χώρα· ἀπαντῶνται ἐν αὐτῷ κοιλάδες τινὲς εὔφοροι, ἀλλὰ τὸ σύνολον σχηματίζει εὐρύχωρον ὄροπέδιον ἔχον ἔκτασιν 1,600,000 στρεμμάτων καὶ ὑψούμενον εἰς 1000 μέχρι 1500 ποδῶν ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης· τὰς γαίας ταύτας διοικάζουσι τοῦ Νορκσαζίηρ.

Η ἀνθρωπίη Βιομηχανία κατώρθωσε γὰρ ὠφεληθῆ καὶ ἐξ αὐ

τῶν ὅ, τι ἔτοι ἀνθρωπίνως δυνατόν. Ὁρη καὶ κοιλάδες τὸ πᾶν σχεδὸν εἶναι προωρισμένον εἰς βουκάς, καὶ αἱ φυλαὶ τῶν ζώων τὰ ὄποια τρέφονται ἐν αὐταῖς δῆλοι. τῶν ἵππων, βοῶν καὶ προβάτων, ἔχουσιν ὅλαις μεγάλην ὑπόληψιν. Οἱ καλήτεροι διὰ τὰς ἀμάξας ἵπποι τῆς Ἀγγλίας ἔρχονται ἐκ τοῦ ἀρκτικοῦ Ρίδιγγ, καταγόμενοι ἐκ τῆς κοιλάδος τοῦ Κλέβλανδος σῆμερον ἡ φυλὴ αὐτῶν διεχύθη ἔξω τῆς κοιλάδος ταύτης, τὰ δὲ πρόσθατα τῶν δρέων τοῦ Γορκοσιλαῖρ σχηματίζουσιν ἴδιαν φυλὴν, βελτιωθεῖσαν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Βάκηνηλ καὶ προμηθεύουσι τὰς κυριωτέρας ἀγοράς τῶν ἀρκτικῶν μερῶν. Ός πρὸς δὲ τὰ χονδρά ζῶα εἶναι γνωστὸν σήμερον ὅτι ἡ περίφημος φυλὴ τῶν κοντοκεράτων οὗντος ἔξαγεται κατὰ μέγα μέρος ἐκ τοῦ ἀρκτικοῦ Ρίδιγγ.

Ἐγεννήθη δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν μεσημβρινῶν ὄχθῶν τοῦ ποταμοῦ Τής (Tees), δστις χωρίζει τὴν κομητείαν τῆς Υόρκης ἀπὸ τὴν τοῦ Δουρχάμου ἀλλ' ἀπὸ τοῦ θανάτου τῶν ἀδελφῶν Κολλένες, ἡ φυλὴ αὕτη διέβη τὸν ποταμὸν καὶ εὑρίσκονται σήμερον οἱ ὠραιότεροι αὐτῆς τύποι ἐν τῇ ἑτερᾳ ὅχθῃ ὑπάρχουσι δὲ τὸ πολὺ 5—6 κτηνούρμοι οἵτινες ἔχουσι τὸ μονοπωλεῖον τρόπον τινὰ τῶν ζώων τῆς φυλῆς ταύτης καὶ δὲν φείδονται οὔτε φροντίδων οὔτε δεκανῶν πρὸς διατήρησιν καὶ τελειοποίησιν αὐτῆς δὲν εἶναι σπάνιον νὰ ἔδῃ τις ταύρους αὐτῆς πωλουμένους ἀγτὶ 5—10 χιλιάδων φράγκων ἔκαστος καὶ νὰ ἐνοικιάζωνται διὰ μίαν ὥραν τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τιμὰς μεγάλας.

Ἡ κομητεία τοῦ Δουρχαμ κατέχει τὸ ἥμισυ τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἀρκτικοῦ Ρίδιγγ, ἀλλ' ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς εἶναι σχεδὸν διπλάσιος· τοῦτο δεικνύει ἀρκούντως ὅτι ὁ τόπος δὲν εἶναι μόνον ἀγροτικὸς, καθόσον λαμβάνει τὰ κύρια αὐτοῦ πλούτη ἀπὸ τὰ ἀνθρακωρυχεῖα, τῶν ὄποιων τὸ ἀνεκτίμητον προϊόν ἔξαγεται διὰ τοῦ Νιουκάστλ καὶ τῶν πλησίον λιμένων. Οἱ δύο μεγαλήτεροι γαιοκτήμονες τῆς χώρας ταύτης ὁ λόρδος Δουρχαμ καὶ ὁ λόρδος Λονδοδερόν, ἐκέρδισαν μεγάλη πλούτη ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐν ταῖς ἴδιοκτησίαις των ἀνθρακωρυχείων. Δύναται νὰ κρίνῃ τις περὶ τῶν κεφαλαίων τὰ ὄποια ἡ ἐκμετάλλευσις αὗτη τίθεται εἰς κυκλοφορέαν ἀπὸ τὸ ἔξης μόνον γεγονός· ὁ λόρδος Λονδοδερὸν κατεσκεύασεν ἴδιαις δαπάναις λιμένα διὰ τὴν ἔξαγωγὴν τῶν ἀνθράκων του καὶ σιδηρόδρομον διὰ τὴν ἐκ τῶν ἀνθρακωρυχείων εἰς τὸν λιμένα τοῦτον μετακόμισιν αὐτῶν· ἐλαπάνησε δὲ διὰ τὰ δύο ταῦτα ἔργα 8—10 ἑκατομμύ. φράγκων! Η γεωργία ἡ κολούθησε μακρόθεν τὴν κίνησιν. Εν τῇ γώρᾳ ταύτῃ

ἐπικρατοῦσιν αἱ ἀργιλλώδεις γαῖαι μετὰ τῶν παρομαρτουσῶν δυσκολίῶν ἀκολουθοῦσι δὲ μέχρι σήμερον ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων τὸ σύστημα τῶν τριετῶν ἀμειψισπορῶν. Αἱ ἀγροικίαι εἰσὶ κατὰ μέσον δρόν 250 στρεμμάτων, οἱ δὲ ἐκμισθωταὶ, καίτοι ἀκούραστοι ἐργάται, κάμνοντες μόνοι δῆλας των τὰς ἐργασίας, δὲν εἶναι ὅμως ἀρκούντως πλούσιοι ὥστε νὰ δαπανῶσι πολλὰ εἰς βελτίωσιν τοῦ ἐδάφους.

Μὲ τὰς μικρὰς τειμὰς τῶν προϊόντων οἱ μικροὶ οὗτοι ἐκμισθωταὶ, καίτοι εἰσὶν εἰς ἄκρον οἰκονόμοι καὶ ἐργατικοὶ. δὲν ηδύναντο νὰ ζῶσιν οὕτε μετρίως. Ἐδέσεν ἐπομένωνα γεννη καὶ ἐνταῦθα ἐπανάτασίς τις. Εύτυχῶς ἡ ἴδιοκτησία εὑρίσκετο ὀλιγάτερον ἢ ἡ καλλιέργεια διηρημένη καὶ τὸ πλεῖστον τῶν ἴδιοκτητῶν, ἐν ἔλλείψει ἐκμισθωτῶν, ἤδυνήθησαν μόνοι των νὰ ἐνεργήσωσι τὰς βελτίωσεις. Ὁ λόρδος Δονδοζερὺ, ὁ λόρδος Δούρχαρ καὶ ὁ δοῦξ τοῦ Κλέβελανδ ἦμιλλωντο τράπον τινὰ ὡς πρὸς τὰς τοιαύτας γενναίας δαπάνας· μέγα μέρος τῶν ἐκ τῶν ἀνθρακωρυχείων κερδῶν χρησιμεύουσιν εἰς ἔργα παντός εἰδους διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ ἐδάφους. Πανταχοῦ τοποθετοῦσι σωλῆνας πελίνους, κατασκευάζουσι κτηνοστάσια, μετακομίζουσι μεγάλας ποσότητας νέων λιπασμάτων καὶ βελτιονουσῶν ὑλῶν καὶ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἐτῶν ἡ ὄψις τοῦ τόπου θέλει δῆλως μεταβληθῆ ἀλλως τε δὲν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀνακαινισθῇ τὸ πᾶν, διότι εἰς τινα μέρη τῆς κομητείας, ὡς εἰς τὰς λεπτὰς γαίας τὰς ὑποβεβλημένας ἥδη εἰς τὸ σύστημα τῶν ἀμειψισπορῶν τοῦ Νορφόλκ, καὶ εἰς τὰς παχείας χορτοφόρους κοιλάδας, ἡ γεωργία ἥτον ἥδη πλουσία καὶ ἐν ἀνθηρῷ καταστάσει· δὲν πρέπει δέ νὰ λησμονήσωμεν ὅτι ἡ φυλὴ τῶν κοντοκεράτων θιῶν κατάγεται ἐκ τινος κοιλάδος τοῦ Δούρχαρ.

Ἡ μικρὰ κομητεία τοῦ Βεστμόρλανδ εἶναι, ὡς δεικνύει τὸ δνομά της χώρα τῷρ ἀμυοχέρους γαιῶν τοῦ δυτικοῦ μέρους. Εἶναι δὲ αὐτὴ ὡς γνωστὸν ἡ ὄρεινοτέρα ἡ μᾶλλον ἀκαλλιέργητος καὶ ἡ ἥττον κατωκημένη χώρα τῆς Ἀγγλίας· ἀπαντάται ἐν αὐτῇ εἰς κάτοικος εἰς 40 στρέμματα. Ἡ γεωργία εὑρίσκεται ἐν ἀνθηρῷ κατατάσει εἰς τὰς κοιλάδας, ιδίως εἰς τὰ μέρη τῆς ἔδεν πρὸς τὸ ἀρκτικὸν μέρος καὶ τοῦ Κανδάλ πρὸς τὸ μεσημβρινόν. Ἡ χώρα αὖτη εἶναι ἡ Ἐλεύθετί τῆς Ἀγγλίας· τόπος τῶν λιμνῶν τοσοῦτον ἐξυμνηθεισῶν ὑπὸ τῶν ποιητῶν ὑπάρχει ἐνταῦθα σιδηρόδρομος ὅστις φέρει, ἐν διαστήματι ὀλίγων ὡρῶν, ἀπὸ τῆς Μαγχεστρίας καὶ τῆς Διερπούλης εἰς τὰς ὅχθας τῆς λίμνης Βίνδερμερ, τῆς πρώτης,

τῆς μεγαλητέρας καὶ τῆς γοντευτικωτέρας πασῶν ἐξερχόμενος τοῦ θορύβου καὶ τοῦ καπνοῦ τῶν θιομηχανικῶν περιοχῶν εὐρεσκόμεθα, ώς διὰ μαγείας, ἐν τῷ μέσῳ χαρμοσύνου ἐρημίας, ἐν ᾧ θασιλεύει ἄκρα ἡσυχία, δροσερότης καὶ καθαρότης τοῦ τε τόπου καὶ τοῦ ἀέρος. Τὰ διαινῆται, ὁ ζωογόνος ἀήρ καὶ τὸ πράσινον ἔδαφος διαδέχονται τὰ θορυβώδη νερά, τὸν χονδρὸν ἀέρα καὶ τὸ κατάμαυρον ἔδαφος, ἐκ τῶν ἐγκάτων τοῦ ὄποιου ἐξορύττεται ὁ ἄνθραξ· ἀτμόπλοιον περιδιαβάζει τοὺς περιηγητὰς ἐπὶ τῆς ἐπιμήκους καὶ στενῆς ταύτης λίμνης, ἥτις ἐρπίζει, ώς πλατὺς ποταμὸς, ἐν τῷ μέσῳ γοντευτικῆς πρασινάδος. Ή Βινδερμέρ ἔχει μῆκος τεσσάρων λευγῶν καὶ πλάτος μιᾶς μόνης. Εἰς τὴν ἐσχατιὰν αὐτῆς ἡ ἀπόβασις γίνεται πλησίον τοῦ ὠραίου χωρίου Αμπλσάϊδ (Ambleside), ἔνθα ἀναμένουσιν ώραῖαι ἀμαξῇ αἴτινες φέρουσι τοὺς περιηγητὰς ἀπὸ λίμνης εἰς λίμνην μέχρι τοῦ Κεσβίκ.

Πρὸς τὸ ἀνατολικο-μεσημβρινὸν μέρος τοῦ Κούμπερλανδ ὑψοῦνται αἱ ὑψηλαὶ κορυφαὶ τῆς ιδίως Ἀγγλίας, ἥτοι τὰ ὅρη Σκαθφέτ (Scawfet), Ἑλβελλύν (Helvellyn), καὶ Σκινδδάθ (Skind-daw), τὰ ὄποια, ώς πρής τὸ ὑψος, εἰσὶν ὑποδεέστερα μόνον τῶν ὄρέων τοῦ τόπου τῶν Γάλλων καὶ τοῦ ἀρκτικοῦ μέρους τῆς Σκωτίας. Αἱ λίμναι, αἵτινες ἐσχηματίσθησαν ὑπὸ τοῦ χρόνου εἰς τοὺς πρόποδας τῶν γιγαντιαίων βράχων, ἀποτελοῦσι συνέχειαν τῶν τοῦ Βεστμόρελανδ. Ὕπηρχεν ἀλλοτε εἰς τὰς ὅχθας τῶν λιμνῶν τούτων μέγας πληθυσμὸς μικρῶν ἰδιοκτητῶν τοὺς ὄποιους ὀνόμαζον States-men. Ἐκάστη οἰκογένεια κατεῖχε 200—400 στρέμματα τὰ ὄποια ἐκαλλιέργει κατὰ διαδοχὴν πολλῶν γενεῶν· ὑποτίθεται ὅτι αἱ φυλαὶ αὕται ὠφειλον τὴν καταγωγὴν τῶν εἰς τινὰ ἀνάγκην ἀμύνης, καθόσον, ἐπειδὴ τὸ μέρος τοῦτο εἶναι πολλὰ πλησίον τῶν μεθορίων τῆς Σκωτίας καὶ ὅλως ἐκτεθειμένον εἰς τὰς φυλὰς τῶν Ὁρεινῶν (les clans des Highlands); εἴτε εἶναι ἀληθής, εἴτε οὐχὶ ἡ ἀπόθεσις αὕτη, οἱ Statesmen ὑπῆρχον εἰσέτι ἐν μεγάλῳ ἀριθμῷ ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος αἰῶνος. Ποιητὴς, ὅστις ἔζησε πολὺν χρόνον εἰς τὰς ὅχθας τῶν λιμνῶν τούτων, ὁ Βορδστάρθ, περιέγραψε διὰ λαμπρῶν εἰκόνων τὸν τρόπον τοῦ ζῆν αὐτῶν.

Ἐπιθυμητὸν εἶναι νὰ ἀληθευεις καὶ σήμερον ἡ σίκων αὕτη, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει πλέον. Οἱ Statesmen ἐξηφανίζοντο

ταχέως ἐνώπιον τῆς μεγάλης ἰδιοκτησίας. Φαίνονται εἰσέτι ἔδω
ἔκει αἱ ἀρχαῖαι αὐτῶν κατοικίαι, ἀλλὰ ταύτας κατοικουσι σήμε-
ρον οἱ ἐκμισθωταί. Ὡπού ἀλλοτε οἰκογένεια τοιούτων μικρῶν
ἰδιοκτητῶν δὲν ἔδύνατο νὰ ζήσῃ, καίτοι δὲν εἶχε νὰ πληρώσῃ εἰς
ἀλλον εἰσόδημα ἰδιοκτησίας, σήμερον ἐκμισθωτὴς κατέχων τὸ αὐ-
τὸ μέρος, πληρόνεις ἰδιοκτησίας εἰσόδημα καὶ ζῇ ἐν εὔπορῳ. Ἐπει-
δὴ τὰ χρέη, διχ μίαν ἢ δι’ ἀλλην αἰτίαν, πῦξανον εἰς τοὺς μικροὺς
τούτους ἰδιοκτήτας, κατήντησαν ν’ ἀπορθοφῶσι τὰ εἰσοδήμα-
τα αὐτῶν. Ή πρατήλωσις τῶν οἰκογενειῶν τῶν Statesmen εἰς
τὰς ἀρχαῖας συνηθείες των, ἢ ἔλλειψις κινητῶν κεφαλαίων, καὶ
ἡ ἀγνοία καθίστων τὴν γῆν ἡττον παραγωγικὴν εἰς τὰς χεῖρας
αὐτῶν, ἀφ’ ὅπερεις οὐ πάρχει σήμερον εἰς τὰς τῶν εὐπορωτέρων καὶ
ικανωτέρων γεωργῶν. Οὐδὲν δύναται νὰ ἀναγαίτησῃ τὴν πτῶ
σιν ταύτην.

Εἰς τὰς πεδεινὰς γαίας τοῦ Κιούμπερλανδ, ἀνεκαλύφθησαν τὰ
μεταλλεῖα τῶν ἀνθράκων, δσαι δὲ ποσότητες τούτων ἔξορύττον-
ται ἐκεῖθεν εξάγονται δ.α τῶν λιμένων τῆς παραλίας. Τὸ ἐπό-
ριον τοῦτο διατρέφει μέγαν πληθυσμὸν, τοῦ δποίου αἱ ἀνάγκαι
ἔξασκοῦσιν εὐεργετικὴν ἐπιφρόνην ἐπὶ τῆς γεωργίας. Όσα δήποτε
καὶ ἂν ὄσιν αἱ πρόοδοι τὰς δποίας ἢ τέχνη τοῦ καλλιεργεῖν
τὴν γῆν κατώρθωσεν ἀπὸ ἡμίσεως ἥδη αἰῶνος, οἱ κάτοικοι τοῦ
μέρους τούτου δὲν ἥδυνθήσαν νὰ τρέξωσι τοσοῦτον ταχέως καὶ
διὰ τοῦτο ἢ ἀνάπτυξις τῆς ἐπιτοπίου καταναλώσεως καὶ αἱ
πολυπληθεῖς πόλεις ἀναγκάζουσιν αὐτοὺς νὰ φέρωσιν ἔξωθεν
μέρος τῶν ζωαρκείων των. Οἱ πλησίοχωροι λοιπὸν ἐκμισθωταὶ
ἔχουσιν ἐνώπιον τῶν σχηματισμένα ἥδη κέντρα καταναλώσεως
μεγάλα, καὶ ἡ ἀμιλλα αὐτῶν διεγείρεται σφοδρῶς ὑπὸ τῆς
βεβαιότητος τοῦ κέδους. Ή φυλὴ τῶν κοντοκεράτων βοῶν ἀρ-
χίζει νὰ διασπείρηται μεταξὺ αὐτῶν, καὶ τὰ πρόβατά των βολ-
τιωθέντα είναι σχεδὸν τῆς φυλῆς Σιεβρότ καὶ Λείσεστερ.

Αἱ ἀπέραντοι γαῖαι τοῦ σίρ Ιάκωβος Γκράχμαρ (sir James
Graham), ὄνομαζόμεναι Νεθεμβερὸν κατέχουσι τὴν ἀρκτικόδυτι-
κὴν ἐσχατιάν τῆς κομητείας ταύτης, ἐπὶ τῶν συνόρων τῆς Σκω-
τίας εἰς τὸ βάθος τοῦ κόλπου Σολβάου. ἔχει αὕτη ἔκτασιν μο-
νοκόρμματον 120.000 στρεμμάτων θεωρούμενη, καὶ δικαίως,
ὡς ἐν τῶν καλήτερα διοικουμένων κτημάτων ὅλου τοῦ Βρε-
τανίου. Ο σίρ Γκράχμαρ, εἰς τῶν πρώτων ἡγεμόνων τού ἀγγλικοῦ
κοινοβουλίου, εἰς τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν δοτις φαίνεται ἀξιος
νὰ λάβῃ τὴν πολιτικὴν κληρονομίαν τοῦ σίρ Ροθέρτου Πήλ,

είναις συγχρόνως ίκανότατος φροντιστής τῶν ιδίων συμφερόντων καὶ ἀγρονόμος πρώτης τάξεως. Ής ἀφετηρία τῶν παρ' οὐτοῦ ἐπιχειρισθεισῶν βελτιώσεων ὑπῆρξεν ἡ κατάργησις τῶν μικρῶν ἄγροικιῶν καὶ ἡ συνέωσίς των εἰς μεγάλας ἐκμεταλλεύτεις. Οἱ ἀριθμὸς τῶν ἄγροικιῶν του, αἵτινες κατὰ τὸ 1820 ἦσαν 340 ήτοι ἐκ 350 στρεμμάτων ἐκάστη κατὰ μέσον ὅρον, περιωρίσθησαν εἰς μόνας 64. Ή ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκμισθωτῶν ἐπέτρεψεν αὐτῷ νὰ ἐκλεῖῃ τοὺς καλητέρους, ἔκεινους δὴ. οἵτινες παρεῖχον μεγαλητέρας ἔγγυήσεις διὰ τῆς περιουσίας, τῆς ίκανότητος καὶ τῆς δραστηριότητός των. Οἱ σιρ Γκράχαμ προσέφερεν αὐτοῖς ἐκμισθώσεις δεκατεσσάρων ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπτά· μέγας ἀριθμὸς οἰκοδομῶν, καταστασῶν περιττῶν, κατηδαφίσθησαν. Εξερρίζωσαν καὶ τοὺς φραγμοὺς οἵτινες διήρουν εἰς πολλὰ τιμήματα τοὺς ἄγρούς. Διὰ τοῦ συστήματος τούτου ἐπέτυχεν ίδιοκτησίας εἰσοδήματα τὰ ὅποια ἀνέβαινον εἰς τὰ καλὰ ἐδάφη μέχρι 10 φρ. κατὰ στρέμμα, κατὰ γενικὸν διμώς μέσον ὅρον εἰς 7 φρ. καίτοι τὸ ἐδαφός, κατὰ τὸ πλεῖστον, εἶναι τελματῶδες. Οἱ σιρ Γκράχαμ εἶναι εἴς τῶν θαρράλαιοτέρων ὁπαδῶν τῆς ἐλεύθερίας τοῦ ἐμπορίου, ἔθεωρης τιμήν του ν' ἀποδεῖξῃ ὅτι εἰς τὰς καλῶς διευθυνομένας ίδιοκτησίας δικαστικὸς τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων δὲν ἔπρεπεν ἀφεύκτως νὰ φέρῃ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ τῆς ίδιοκτησίας εἰσοδήματος. Οὐδεμίαν παρεχώρησεν ἐλάττωσιν τῶν ἐκμισθωμάτων, ἀλλ' ηὕξησε μεγάλως τὰς τῶν διοχετεύσεων ἐργασίας, τὰς ὅποιας ἐνεργεῖ ίδίαις δαπάναις ὑπὸ τὸν κοινῶς παραδεδεγμένον ὅρον τοῦ νὰ πληρώσωσιν αὐτῷ οἱ ἐκμισθωταὶ 5 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος ἐπὶ τῶν γενομένων δαπανῶν.

Οσον προχωρεῖ τις πρὸς τὸ δυτικὸν καὶ τὸ ἀρκτικὸν μέρος τασσοῦτον βλέπει μεγαλητέραν καὶ ἀποτελεσματικωτέραν τὴν ἀνάγκην τῆς διὰ τῶν διογετεύσεων ἀποξηράνσεως τῶν γαιῶν. Δὲν ὑπάρχει καθ' ὅλην τὴν Ἀγγλίαν τόπος ἐν τῷ ὅποιῳ ἡ διοχετεύσις νὰ παρουσιάζῃ περισσότερα πλεονεκτήματα ὅσου εἰς τὰς χαμηλὰς γαίας τοῦ Κιούμπερλανδ. Τοῦτο ἀποδίδεται εἰς δύω αἰτίας. Εἰς τὲ τὴν ἀργιλλώδη φύσιν τοῦ ἐδάφους καὶ τοῦ ὑπαροσίμου ἐδάφους καὶ εἰς τὴν ἔξαισταν ἀφθονίαν τῶν δροχῶν. Πίπτουσιν 20 δάκτυλοι δροχίους ὅδατος ἐν Λονδίνῳ, 40 ἐν τῇ κομητείᾳ τοῦ Λαγκάστρ, 47 ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Κιούμπερλανδ καὶ μέχρι τῶν 160 εἰς τὰς ὑψηλὰς κοιλάδας τῶν λιμνῶν. ὅπως δὲ ἐκρέυτῃ πᾶσα ἡ ὑγρασία αὖτε εἶναι ἀνάγκη διοχετεύσεων πολὺ ἴσχυροτέρων ἢ εἰς τὰ ἐπίλοιπα μέρη τῆς υῆσου. Εποποθέτουν

κατ' ἀρχὰς τοὺς πηλίνους σωλῆνας εἰς Κάθος δύο περίπου ἄγγιλ-
κῶν ποδῶν, ἀλλ' ἀπήλαυον οὕτως ἀποτελέσματα ἀνεταρκῆ, σήμε-
ρον δύμως οἱ σωλῆνες οὗτοι τοποθετοῦνται γενικῶς εἰς Κάθος 4 ἢ
5 ἄγγιλικῶν ποδῶν καὶ εἰς ἀπόστασιν 6 ἵνας 9 μέτρων ἀπ' ἀλ-
λήλων καὶ φροντίζουσι νὰ μεταχειρίζωνται σωλῆνας ἔχοντας διά-
μετρον ἐνὸς καὶ ἡμίσεως δακτύλου, ἐν ᾧ εἰς ἄλλα μέρη ἀρκεῖ
ἐνὸς μόνου δακτύλου διάμετρος. Μόνον διὰ τοῦ τρόπου τούτου
κατώρθωσαν νὰ ύγειοποιήσωσιν ἀρκούντως τὸ ἔδαφος, ἀριθμοῦσι
δὲ σήμερον τριάκοντα καταστήματα κεραμικοποιίας ἐν τῇ χώρᾳ
ταύτῃ.

Οὐνόματος ἄλλοτε Νορθούμπερλάνδος ὅλην τὴν πρὸς ἀρκτον
τοῦ Χούμπερ χώραν, ἀλλὰ σήμερον τὸ ὄνομα τοῦτο δεικνύει μό-
νον τὴν ἀρκτικωτάτην κομητείαν τῆς Αγγλίας. Τὸ Νορθούμπ-
περλάνδο κατέχει τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς σειρᾶς τῶν θρε-
τανικῶν ἀπενίνων, τῶν ὁποίων τὴν δυτικὴν πλευρὰν ἀπότελει
τὸ Κιούμπερλανδό, καὶ διαιρεῖται, ὡς ἐκεῖνο, εἰς δύο μέρη, εἰς
οἳη πρὸς δυσμὰς καὶ εἰς κοιλάδας πρὸς ἀνατολάς. Ή σειρὰ τῶν
ὅρεών Σιεβίοτ (Chéviots), ἥτις διαχωρίζει τὴν Αγγλίαν ἀπὸ
τῆς Σκωτίας, ἔχει πολὺ καλὰ νομὰς, ἐν αἷς ἐμορφώθη ἡ φυλὴ
τῶν προβάτων τὰ ὄποια φέρουσι τὸ ὄνομα τοῦτο. Εκθειάζουσι
δὲ τὴν ὥραιοτητα τῶν κοιλαδῶν αἵτινες διακόπτουσι τὸν δύκον
τῶν ὁρέων τούτων καὶ ιδίως ἐκείνων τῆς Τύν (Tyn), ἥτις πα-
ρακολουθεῖ τὰ ἀρχαῖα τείχη τῶν Pictes καὶ ἐκβάλλει εἰς τὴν
θάλασσαν τοῦ Νιουκάστλ. Ή γῆ ἐν αὐτῇ εἶναι ἐξαίρετος καὶ
ἐνοικιάζεται εἰς μεγάλην τιμήν.

Η γεωργία τῶν χαμηλῶν χωρῶν τοῦ Νορθούμπερλάνδος χαί-
ρει μεγάλην ὑπόληψιν ὅταν θέλῃ τις γὰρ ἐπιχειρήσῃ ἐν Αγγλίᾳ
ἀγροτικὴν περιήγησιν, δῆλος ὁ κόσμος τῷ λέγει. Πηγαίνετε
εἰς τὰ ἀρκτικὰ μέρη, ἐπισκεψθῆτε τὸ Νορθούμπερλάνδο καὶ
ἔαρηγατὸν, πηγαίνετε μέχρι τῆς Σκωτίας. Διὰ τὴν
ἐπίσκεψιν τῆς Σκωτίας ἡ συμβούλη εἶναι καλὴ, ἀλλὰ δὲν εἶναι
ἡ αὐτὴ ἀπαραλλάκτως καὶ διὰ τὴν τοῦ Νορθούμπερλάνδο. Ή
προτίμησις αὕτη τῆς κοινῆς γνώμης θασίζεται καπνῶς εἰς τὰς
λεπτὰς γαίας αἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς διάμεσος μεταξὺ τοῦ
ὅρους καὶ τῆς παραλίας. Εν αὐτῇ ἔλαβε γέννησιν τὸ σύστημα
τῶν πενταετῶν ἀμειψιστορῶν γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα σύστημα
τοῦ Νορθούμπερλανδού καὶ τὸ ὄποιον εἶναι ἀπλῆ τροποποίησις τοῦ
ευστήματος τοῦ Νορφόλκ. 1) ἔτος γογγύλια, 2) σίτος ἡ κοιθή, 3)
καὶ 4) τριφύλλιον, καὶ 5) θρώμην. Εν αὐτῇ ὡσαύτως ἔργατο ἡ

καλλιέργεια τῶν γογγυλίων εἰς εὐθείας γραμμὰς, σήμερον γενικῶς παραδεχθεῖσα ἀπὸ ὅλους τοὺς καληνὸς γεωργούς. Άλλ' αἱ ἄργιλώδεις γαῖαι, αἵτινες ἔκτείνονται καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς θαλάσσης δὲν ὑπεξφύγε τὴν κρίσιν ἐπικρατοῦσιν δύως ἐν αὐταῖς ἡ τε μεγάλη ιδιοκτησία καὶ ἡ μεγάλη καλλιέργεια· μέγα μέρος τῆς κομητείας ταύτης ἀνήκει εἰς τὸν δοῦκα Νορθούμπερλάνδ, ἀλλοι δὲ μεγάλοι εὑγενεῖς καὶ πλούσιοι γαιοκτήμονες ἔχουσιν ἐν αὐτῇ ἔκτεταμένα κτήματα. Οἱ περίφημοι παράδεισοι τοῦ Χίλιγκαμ (Chillingham, ἀνίκων εἰς τὸν λόρδον Ταγκαρβίλ, εἶναι τοσοῦτον μέγας ὥστε ίδια φυλὴ θιῶν σγρίων ἡδυνήθη νὰ διατηρηθῇ ἐν αὐτῷ. Αἱ ἀγροικίαι εἰσὶ κατὰ μέσον ὅρον 1000 μέχρι 1200 στρεμμάτων. Εἰρίσκονται τινες ἔχουσαι ἔκτεσιν 5000 μέχρι 10.000 στρεμμάτων. Οἱ ἐκμισθωταὶ θεωροῦνται πλούσιοι· ὑπάρχουσι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐκμεταλλεύοντες πολλὰς συγχρόνως ἀγροικίας. Όσον πλούσιοι καὶ ἀν θεσσαὶ οἱ ἐκμισθωταὶ οὗτοι, δὲν εἴχον δύως κεφάλαιον ἀρκετὸν διὰ τὰ ἔκτεταμένα κτήματα τὰ ὅποια ἐξεμεταλλεύοντο καὶ ὁ καταβεβασμὸς τῶν τιμῶν, ἐπὶ μεγάλων ποσοτήτων τῶν ζωαρκείων, ἔτυχε δι' αὐτοὺς καταστρεπτικὰς συ-επείλας. Παρατηρήσεως δὲ ἀξιον εἶναι ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη εἶναι ἡ μόνη ἐν Αγγλίᾳ ἐν ᾧ τὸ τῆς ιδιοκτησίας είσοδημα ἡλαττώθη ἀπὸ τοῦ 1815, δηλ. ἐξ ιῶν 5 φρ. κατὰ στρέμμα, εἰς τὰ ὅποια ἐφθανε κατὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, κατέβη εἰς τὰ 4 φρ. πρὸ τῆς κρίσεως καὶ ἔκτοτε κατέβη ἔτι μᾶλλον. Οἱ δούκες τοῦ Νορθούμπερλάνδ παρεχώρησεν ἐκ τῶν ἐνοικίων του, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη 10 τοῖς 0/0. Ετερος μέγας ιδιοκτήτης, οἱ δούκες τοῦ Πορτλάνδ ἐπῆγε μακρύτερα αἱ ἐλαττώσεις του φθάνουσιν εἰς 25 τοῖς 0/0. Συγχρόνως δὲ οἱ ισχυροὶ οὗτοι γαιοκτήμονες ἔκαμαν δι' ἔξόδων των μεγάλα ἔργα διοχετεύσεων καὶ ἀλλων, βελτιώσεων ὑπὸ τὸν συνήθη ὅρον τῆς πληρωμῆς τῶν 6 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν γενομένων δαπανῶν. Χάρις εἰς τὰς βελτιώσεις ταύτας καὶ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ὑποδιαιρέσεως τῶν μεγάλων ἀγροικιῶν, ὡς ἐν τῇ κομητείᾳ τοῦ Βιλτσιάρ, θέλεις ἐπὶ τέλους ἀποκατασταθῆ ἡ ισορροπία.

(Ἀκολουθεῖ).

Κ. ΦΟΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.